

‘சாதி, சமயத்தை ஒழித்து அருட்பெருஞ்ஜோதியைக் கண்டேன்’ என பிரகடனப் படுத்தியவர்!

ஆ.இராசா எம்.பி. பேச்சு... 4-ஆம் பக்கத்தொடர்ச்சி

முதலியார், தேவர், ஏரட்டார்கள் என்று எல்லோரும் தங்களை மிடடா மிராசுகளாக பெருமிதம் கொண் டார்கள்; 2௦0 ஏக்கர், 3௦௦ ஏக்கர் நிலம் இருந்தது.

ஆனால் அவர்களுக்கு கல்வி இருந்ததா என் றால் இல்லை. அவர்கள் தலைவர்களாக இருக்க மதம் அனுமதித்தது; அறிவுள்எவர்களாக ஆக தடை போட்டது. படிக்காதே என்று மதம் உத்தரவு போட்டது. அப்படியானால் கல்வி மறுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தை உருவாக்கியது எது? வேதாந்தம் சித்தாந்தம் என்ற வைதிக மதம், அதை வழிமொ ழிந்தது எது? கல்வி மறுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பாப்பு மறுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தில் அறிவைப் பெறுவதில் தடை ஏற்பட்ட சமூகத்தில் - நம்மு டைய சமயநெறிகள் என்று வள்ளலாரம் உண ர்ப்பட்ட சைவம், வைணவம்; பின்னிடட அனைத்து வழிபாட்டு முறைகளும் அந்த வைதீ கத்தால் உள்ளடக்கப்பட்டு ‘இந்து மதம்’ என்று பின்னாளில் உருவம் தரப்பட்ட நம்முடைய மதம்!. அதனால் ஏற்பட்ட வறுமை, அந்த வறு மையின் காரணமாக பட்டினி.

இதை வள்ளலார் உணர்ந்திருக்கிறார். சாதி ய கடடுமானத்தின் நீட்சியாக வறுமையை, பசியை கண்டுணர்ந்தவர்தான் வள்ளலார். அம்பேத்கர் தெளி வாக சொன்னார், “இந்து மதத்தின் பெயரால் பிரா மணர்கள் இங்கே என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்றால், தாங்கள் மட்டும் கல்வியும் அறிவும் உள்ள ஜாதியாக இருந்துகொண்டு, ஏனைய சாதி களை தற்குறிகளாக, கல்வி அறிவற்றவர்களாக, வறுமையில் வைத்திருப்பதற்கு மதத்தின் பெ யரால் ஒரு தத்துவத்தை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தத்துவம் உலகத்திலே வேறு எங்கும் இல்லை. பிராமணீயம் கண்டுபிடித்ததுதான்” என்று குற்றம் சாட்டினார். அதைத்தான் பெரியார் சொன்னார், “இங்கே கல்வி அறிவு இல்லாமல், அறியாமையிலும், வறுமையிலும் பெரும் பான்மை மக்களாக இருக்கும் சூத்திரர்களாக, பஞ்சமர்களாக திசுப்பதற்கு காரணம் ஜாதியும், மதமும் அதை ஒழிக்க வேண்டும்” என்று சொன் னார். அப்படியானால் ஜாதியும், மதமும் இங்கே அறியாமையு்ம், வறுமையும் தந்தது. அதனால் பசிப்பினி, வறுமை, அறியாமை இந்த சமூ கத்தை ஆன்மிகத்தில்கூட தெளிவு பெறாமல் இரு எில் அடைத்து வைத்திருந்தது.

வள்ளலார் அறிவித்த மாற்றும் பாதை!

நான்கு பெரும் எனக்கு தெரியாது. இங்கே இருக்கின்ற வேதம்பாறான மக்களுக்கு வேதம் தெரியாது. சித்தாந்தம் தெரியாது.

ஏன் சைவ சித்தாந்தமே தெரியாது. நாம் எல்லோரும் சிவன் கோவிலுக்கு சென்று கொண் டிருக்கிறோம்; ஆனால் சைவ சித்தாந்தம் என் றால் என்ன என்று தெரியுமா? பதி, பசு, பாசம் என்று மெய்கண்ட தேவர் சிவஞான போதத்தில் சொன்னார். இந்த சிவஞான போதத்தை படித்துவிட்டுத்தான் நாம் சிவனை வணங்குகிறோமா என்று காம்: இல்லை. அந்த முரண்பாட்டை தீர்ப்பது எது? வைணவத்தில் என்ன சொன்னார்கள், நாம்கள் உண்மையை சொன்னால் இன்றைக்கு மதத்தை விமர்சிக்கிறார் ராஜா என்று ஆர்ப்பாட்டாம். வைதீகர்களுக்கு நான் கேட்கிற கேள்வி, நீங்கள் ஒரு தெளிவற்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டீர்களா? வள்ளலார் ஒரு முடி வுக்கு வந்துவிட்டார்.

அருட்பெருஞ்ஜோதி, தனிப்பெருங்கருணை என்று சொல்லிவிட்டார். ஜாதி சமய சலக்கை ஒழித்தேன், அருட்பெருஞ்ஜோதியை கண்டேன் என்று பிரகடனப்படுத்தினார் வள்ளலார்.

ஜாதியை, மதத்தை ஒழித்து விட்டு வெளியே வந்தீர்கள் என்றால், எல்லா ஆசாரங்களையும் விட்டு ஒழித்துவிட்டால், கடவுளை காட்டுவதற்கு வழி இருக்கிறது என்ற ஒரு மாற்று பாதையையே வள்ளலார் தேர்ந்தெடுத்து அறிவித்தார். ‘சைவம் வைணவம் முதலிய சமயங்களிலும், வேதாந்தம் சித்தாந்தம் முதலிய மதங்களிலும் இடாட்சியம் வைக்க வேண்டாம். அவை அற்ப பிரயோஜனம் கொண்டவை’ என்று தெளிவுபடுத்திய வள்ளலார்;

“ஒத்தாரும் உயர்ந்தாரும் தாழ்ந்தாரும் எவரோ

ஏன்மை உள் ஆகி உலகியல் நடத்த வேண்டும்” என்று இந்த சமூகத்திற்கு உத்தரவு போட்ட வர்; அந்த உத்தரவோடு அவர் நிறுத்தவில்லை; அந்த உலகியல் நடையில் “கருணை என்ற ஒரே சாளுத்தால் மட்டுமே கடவுளை அடைந்து இறை யருள் பெறலாம்” என்று எல்லையையும் தீர்மா னிக்கிறார்.

மதக் குழப்பங்கள்!

ஆனால் இன்றைக்கு வரைக்கும் வைண வமோ சைவமோ தெளிவாக எதை முன் வைக் கிறது. அத்வைதத்தை கொடுத்தது யார்? சங்கரர். அவருக்கு அப்போது யார்? மத்வாச்சாரி: அவருக்கு பின்னால் இராமானுஜர். விசிஷ்டாத் வைதம் ஒரு தத்துவம்: பிறகு துவைதம். அப்படி யானால் அத்வைதம் தவறு என்பதற்காக துவை தம் வந்ததா?. துவைதம் தவறு என்பதற்காகப் பிறகு விசிஷ்டாத் வைதம் வந்ததா? ஒன்று உயி ரும் கடவுளும் ஒன்று என்று சொல்கிறது. பரமாத் மாவும், க்ரிமாத்மாவும் ஒன்று என்று சொன்னால் ஒரு தத்துவம். இரண்டும் விவவேறு என்று சொன்னால் வேறு தத்துவம். சில நேரங்களில் ஒன்றாக இருக்கும், சில நேரங்களில் வேறாக இருக்கும் என்றால் வேறொரு தத்துவம். எனவே அத்வைதம் முடிவா? துவைதம் முடிவா? விசிஷ்ட டாத் வைதம் முடிவா? ராமானுஜர் சரியா? மத் வாச்சாரியார் சரியா? சங்கராச்சாரி சரியா? இதற்கு அவர்களே இன்னும் முடிவு காணவில்லை. மத குழப்பங்கள் எந்த மதமாக இருந்தாலும், வள்ள லார் சொல்லுகிற சமயம் என்று சொல்கின்ற வைணவமாக இருந்தாலும், சைவமாக இருந்தா லும், வள்ளலார் சொல்லுகின்ற மதம் என்று சொல்

லுக்கிற வேதாந்தமாக சித்தாந்தமாக இருந்தா லும் எதுவும் முடிவில்லாமல் தெளிவில்லாமல் இருந்த தத்துவத்தில் திளைத்திருந்த வள்ளலார் ஒரு தெளிவை நோக்கி வருவதற்கு காரணம் வறு மையும், தற்குறித் தன்மையும் இங்கே திணிக்கப் பட்ட காரணத்தை அவர் அறிய முற்பட்டதால்தான். இப்போது அவர் அறிக்க விருப்பிய வறுமைமை பசிப்பினியைவெறுத்து ஒதுக்கிய சாதி மத வேறு பாட்டைஇரண்டையும் இணைத்துப் பாருங்கள். வள்ளலார் காட்டிய அந்த தனிநெறிதனிப் பெருங் கருணை சாதி ஒழிப்பில்தான் மையம் கொள்கி ருதி.

பெரியார் எதையும் காரணம் இல்லாமல் தொட மாட்டார், எதையும் காரணம் இல்லாமல் விமர்சிக்க மாட்டார், எதையும் காரணம் இல்லா மல் புகழவும் மாட்டார். எனக்கு என்ன ஆச்சரியம் என்றால், ரஷ்யாவுக்கு சென்று வந்த பெரியார் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அறிக்கையை (Manifesto of Communist Party) தமிழில் மொழிபெயர்த்து குடியரசில் வெளியிட்டார். எது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி யின் அறிக்கை? “இந்த உலகத்தை பல தத்துவ வாதி்கள் விளக்கி இருக்கிறார்கள். வியாக்கியானம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பிரச்சினை இந்த உலகத்தை எப்படி மாற்றுவது என்பதுதான்” என் றார் மார்க்ஸ். அதற்காகத்தான் கம்யூனிஸ்ட் கட் சியின் அறிக்கை. அதனுடைய கடைசி வரி என்ன சொல்கிறது, “உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்று கூடுங்கள். இப்படி இருந்து உங்களிடத்தில் ஒன்றும் இல்லை; உங்கள் அடிமைச் சங்கிலி யைத் தவிர” (Workers of the world unite; you have nothing to loose but your chains). அப்போது இந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கையை தமிழில் கொண்டு வர வேண்டிய அவசியம் பெரியாருக்கு ஏன் வந்தது என்றால், பொதுவுடமை தத்துவம் அவருக்கு பிடித்திருந்தது. ஆனால் அந்த தத்து வத்தை இந்த மண்ணில் நேரடியாக நிறைவேற்ற முடியாது என்று கருதினார். ரஷ்யாவில் இருந்து வந்ததும் பெரியாரிடம் கேட்டார்கள், ‘கம்யூனி சத்தை எப்படி புரிந்து கொள்ளீர்கள்’ என்று. அவர் பொருள் முதல் வாதம் (Metericism) எல் லாம் படிக்கவில்லை. பொருள் முதல் வாதம், எண்ண முதல் வாதம், எது உற்பத்தி? எது உற் பத்தி சாதனம்? இது ஒரு பெரிய அறிவியல் மாதிரி படிக்க வேண்டும். ஆனால் பெரியார் எளியை யாக தெளிவாக சொன்னார், ‘உண்ண உணவு, உருக்க உடை, இருக்க இடம், எல்லோருக்கும் கல்வி, எல்லோருக்கும் சுகாதாரம், மதுமையில பாதுகாப்பு இந்த ஆறும் இந்தநாள் அதுதான் கம் யூனிசம் என்றார். மார்க்ஸ் சொன்னதுபோல இந்த சமூகம் மாற வேண்டும். தத்துவ ஆசிரியர் கள் இந்த உலகத்தை பற்றி விளக்கி விளக்கி பேசு கிறார்களே தவிர, இதை மாற்று முன்வரவில்லை. அந்த வகையில் மார்க்சீயத்தை பெரியார் ஏற்றார். ஆனால், மதமும் சாதியும் இறுகி படிந்த இந்த நாட் டில் அதை நேரடியாக நிறைவேற்ற முடியாது என்று உணர்ந்தார். அதேபோல ‘சாதியை ஒழிக்க வழி’ என்ற நூலினை அம்பேத்கர் எழு தினார். அந்த புத்தகத்தையும் கண்டுபிடித்து தமி ழில் கொண்டு வந்து குடியரசில் - வெளியிட்டவர் தந்தை பெரியார்தான்!. ஆக, வாக்கம் ஒழிய வேண்டும் பெரியார் விரும்பினார். புத்தகம் போட்டார். ஜாதி ஒழிய வேண்டும் என்று அம்பேத் கர் அன்று ஆங்கிலத்தில் புத்தகம் எழுதினார். அந்த புத்தகத்தை தமிழிலே கொண்டு வந்து பரப் பினார்.

பெரியார் பிரசுரித்த ஆறாவது திருமுறை!

வாக்க ஒழிப்பிற்கு மார்க்ஸை ஏற்ற பெரி யாரை - வருண சாதி ஒழிப்பிற்கு அம்பேத்கரை பரப்பிய பெரியாரை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது; அதுதான் அவர் உயிர் புச்சு. ஆனால் வள்ளலாரின் ஆறாவது திருமந்திரத்தை ஏன் பெரி யார் குடியரசில் பிரசுரித்தார்? அருட்பெருஞ்ஜோதி தனிப்பெருங்கருணை என்று ஆறாதனை செய்த வள்ளலார், எப்படி குடியரசில் இடம் பெற்றார். ஏதோ ஒரு சங்கிலித் தொடர் இருந்தால் ஒழிய பெரியார் அதை செப்திருக்க மாட்டார். ராமலிங்க அடிகளார் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், “இருக்கின்ற நந்த கடவுளையும் நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. சிவன், விஷ்ணு எந்த கடவுளும் எனக்கு சம்பந்த துமில்லை. சுத்த சமய சன்மார்க்க சங்கம் என்பது ஒரு மதத்திற்காக அல்ல. கிறிஸ்தவர்களும் சேர வாம், இஸ்லாமியர்களும் சேரலாம். ஏனென் றால் நான் ஜோதி வடிவத்தில் இறையை பார்க்கி றேன். நான் பார்ப்பதெல்லாம் கருணை, எல்லா உயிர்கள் மீதும் கருணை, இறைவன் மீது பற்று அன்பு, பசியில்லாத உலகம், பரஸ்பர நட்பு, ஜீவ காருண்யம் இவ்வளவுதான்” என்று!.

இருக்கின்ற எல்லாவற்றையும் பெரியார் கருத் தியலாக உடைத்தார். நான் நாச வேலைக்காரன், நான் அழிவு வேலைக்காரன் என்று அவரே தன்னை சொல்லைக் கொண்டார். இருக்கின்ற சமூக அமைப்பை உடைத்துவிட வேண்டும் என்று மட்டும் விரும்பியவர் பெரியார். அம்பேத் கர் என்ன செய்தார்? இருக்கின்ற அமைப்பு வேண்டாம் என்று நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ஆனால் மதம் என்பது மக்களை இணைக்கின்ற ஒரு விசையாக இருக்க வேண்டும் (Religion as a social force). அதற்கு ஒரு மதம் தேவை என்று நான் உணர்ச்சிறேன் என்றார். அம்பேத்கரின் கல்வி தளம் என்பது நீண்ட தளம். அவர் வாசிக் காத துறையே இல்லை. அவர் ஒரு பொருளியல் நிபுணர். அவரை, நீதி குறித்த அமைச்சரவைக் குழுவில் சேர்க்கவில்லை. அதையும் ஒரு கார ணமாக வைத்துத்தான் தன் பதவியை ராஜி னாமா செய்தார். அப்போது அம்பேத்கர் சொன் னார், “இந்தியாவில், வெளிநாட்டில் சென்று முதன் முதலாக பி.எச்.டி. - பொருளாதாரத்தில் முனைவர் பட்டம் படித்து வந்தவன் நான்தான். என்னவன் சேர்க்கவில்லை?” என்று கேட்டார். ஒரு பொருளி யல்வாதி, அரசியல் விற்பனையர், சட்ட மேதை,

இந்த சமூகத்தை பற்றி சாதியை பற்றி ஆய்வு செய்தவர் எல்லா தளங்களிலும் அவர் இருக்கி றார். ஆனால் அவர் பௌத்தத்தை தழுவினார். ஒன்றை அழித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் வெறுமை கூடாது என்று இன்னொன்றை வைத்தார். அத ணால் சமத்துவம் போதித்த, கடவுளைப் பற்றி அக் கறை கொள்ளாத பவத்தம் தழுவினார் அம்பேத் கர். பெரியார் என்ன சொன்னார், “நீங்கள் பவத்தம் செல்லுங்கள். ஆனால் ஒன்று, நீங்கள் தனியாக செல்லாதீர்கள்; பல லட்சம் பேரோடு செல்லுங்கள். எனக்கு இருக்கும் பிரச்சினை என்ன என்று கேட்டால், இந்த பிராமணீய மதம் என்பதும், இந்து மதம் என்பதும் உங்களையும் சேர்த்து சுவீகரித்துவிடும், சொதித்துவிடும் என் கின்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது” என்றார். 1948 அரசியல் நிர்ணய சபையில் இந்து சட்ட மசோ தாவை அம்பேத்கர் கொண்டு வருகிறார். அதுவ ரையில் இந்துக்கு சட்டம் இல்லை. அதற்கு முன்பு இருந்த சட்டம் எல்லாம் சாஸ்திரம், சம்பிரதாயம், மனுஸ்மிருதி, உள்ளிட்ட தர்மங்கள் இருந்தன. அந்த தர்மங்கள்தான் இந்துக்களுக்கு பொருந் தது. இங்கு சட்டம் என்று தனியாக ஒன்று இல்லை. அப்போது இந்து சட்ட மசோதாவை அம் பேத்கர் கொண்டு வருகிறபோது, சியாமளா பிர சாத் இந்து மகா சபையின் தலைவர், நேரு அமைச்சரவையில் ஒரு அமைச்சராக இருக்கி றார். அவரும் அரசியல் நிர்ணய சபையில் உறுப் பினராக இருக்கிறார். இந்த இந்து சட்ட மசோதா வரும்போது ஷியாமளா பிரசாத் பேசுகிறார், “நீங் கள் எதற்கு புதிதாக ஒரு சட்டத்தை கொண்டுவரு கிறீர்கள். ஏற்கனவேநம்மிடம் சம்பிரதாயம் இருக் கிறது. சாஸ்திரம் இருக்கிறது. ஸ்மிருதி இருக்கிறது. சுருதி இருக்கிறது. அதிலே குறையானகேள் இருந் தால் திருத்திக் கொள்ளலாம். தேவை என்றால் நடைமுறையை மாற்றிக் கொள்ளலாம்; மாறிக் கொள்ளலாம்.

இந்து மதம் எல்லாவற்றையும் ஈர்த்துக் கொள் கின்ற தன்சகத்தே வாங்கிக் கொள்கின்ற சகிப்புத் தன்மை கொண்ட ஒரு அறிதமபயம் மதம். அந்த மதத்திற்கு புதிய சட்டம் தேவை இல்லை. நீங்கள் என்ன மாறுதலை விரும்புகிறீர்களோ அதை நடைமுறைப்படுத்திவிடலாம்” என்று சொல்கிறார். அம்பேத்கர் சொல்கிறார், “Yes, I do admit; இந்து மதம் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளும். அதற்கு மாறுபட்ட இறையியல் கோட்பாடுகளைக் கூட உள்வாங்கிக் கொள்ளும். ஆனால் என்ன பிரச்சினை என்றால், பவத்தத்தை ஏற்றுக் கொண் டீர்கள். புத்தரை 1௦ அவதாரங்களில் ஒரு அவதா ரமாக மாற்றினீர்கள். எல்லாவற்றையும் இந்து மதம் ஏடுத்துக் கொண்டது. பெருந்தன்மையான மதம்தான். எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு சேர்த்துக் கொள்ளும் அந்த மதம் ஒன்றை மட்டும் ஒப்புக் கொள்ளாது. அது equality என்ற சமத்து வம். சமத்துவத்தை ஒருபோதும் உங்கள் மதம் ஏற்றுக் கொள்ளாது” என்று! நான் யேசுவில்லை; அம்பேத்கர் அரசியல் நிர்ணய சபையில் பேசியது ஆவணமாக இருக்கிறது. அம்பேத்கர் மேலும் சொல்கிறார்.

பவத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்ீர்கள். பவத்தத் தின் அகிம்சையை ஏற்றுக் கொண்ீர்கள். ஆனால் பௌத்தம் சொன்ன சமத்துவத்தை மட் டும் இன்றைய தேதி வரை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள் ளாததற்கு என்ன காரணம்? எனவே உங்களு டைய மதம் எந்த மதத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளும். ஆனால் சமத்துவத்தை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளாது. புத்தர் சொன்ன அகிம்சை, கொல் லாமை எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டே மதம் சமத்துவத்தை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருப் பதற்கு என்னக் காரணம். சமத்துவத்திற்கு எதி ராக கட்டப்பட்ட சமூக அமைப்பை இந்து மதம் அடிப்படையாகக் கொண்டது. எனவேதான் இந் துக்களுக்கு சட்டம் தேவைப்படுகிறது என்று அம் பேத்கர் அந்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய் தார். பின்னாளில் அவை சட்டங்களாக நேருவால் கொண்டு வரப்பட்டது.

சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்!

ஆக, பெரியார் என்ன செய்தாரோ, அம்பேத் கார் என்ன செய்தாரோ அவற்றை நீங்கள் வள்ள லாரோடு பொருத்திப் பார்த்தால், அறியாமையை யும் வறுமையையும் அவர் எதிர்த்து நீன்று போராடியபோது, அதற்கு இந்த மண்ணில் இருக் கின்ற எந்த நெய்ப்பவும், எந்த மதமும், எந்த சடங் குகளும், எந்த பிரிவினைகளும், எந்த தத்துவ மும், எந்த இறையியல் தத்துவமும் ஒத்து வராது. இந்த மண்ணில் அறியாமையும், வறுமையும் ஒழிய வேண்டும் என்றால், இங்கு இருக்கும் எந்த இறை தத்துவமும் இந்த மக்களை காப்பாற் ராது. ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பதில் உறுதி யாக தெளிந்து தன் வழியை, மார்க்கத்தை கட்ட மைத்து ‘சுத்த சன்மார்க்க சங்கத்தை’ ஏற்படுத்தினார் என்ற முடிவுக்கு நாம் வரமுடியும். இன்னும் சொல்லப்போனால், வள்ளலார் தொடர்த துறையே இல்லை. திருக்குறளுக்கு மாநாடு நடத் தினார் பெரியார். ஆனால் பின்னாளில் திருக்குறளை பரப்ப வேண்டும் என்று முடிவு செய்து, திருக்குறளை பரப்பியவர். ஆனால் அதற்கு முன்பே திண்தேறோம் திருக்குறளை தனது சபையில் எழுதி வைத்தவர் வள்ளலார். அதைப் படிக்கச் சொன்னவர் வள்ளலார். அதை விட வெண்கள் படிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி யவர் வள்ளலார். இதெல்லாம் பெரியாருக்கு முன்பே செய்துவிட்டார். எல்லாவற்றையும் விட அரசாங்கத்தின் சர்வாதிகாரத்தை தட்டி கேட்டு எழு தியவர் வள்ளலார்.

வாருளியல் தளத்தில் வள்ளலார்!

எனவே வள்ளலாரை சமூகத்தளத்தோடு நிறுத்தி விட முடியாது. பொருளியல் தளத்திலும் இருக்கிறார். ஏனென்றால் பசி ஒழிய வேண்டும், வறுமை ஒழிய வேண்டும் என்று விரும்பினார். அப்போது வறுமை ஒழிய வேண்டும், பசி ஒழிய வேண்டும் என்று விரும்பினால் இரண்டு தளம் ஒன்று சமூகத்தளம், இன்னொன்று பொருளியல் தளம். எல்லோருக்கும் எல்லாம் சென்று சேர

வேண்டும் என்பதுதான் வள்ளலாரின் தத்துவ மும். அதற்கான இறை தத்துவமாகத்தான் ஒரே ஒரு இறைவனைக் கொண்டு வருகிறார். அந்த சங்கத்திற்கு சபைக்கு தெளிவான கட்டுப்பாடுகள் எல்லாம் கொண்டு வருகிறார். எனக்கு தெரிந்து ஒரு ஆன்மிகவாதி ஒரு இயக்கம் கொண்டு வந்து, நெறி சொல்வது என்பது வேறு. அந்த நெறியை பரப்ப ஒரு சங்கத்தை நிறுவனமாக மாற்றியவர் நம்முடைய வள்ளலார். சங்கத்திற்கு ஒழுக்க விதி களை கட்டவேண்டு் அதை கடைபிடிக்க வலியுறுத் திய ஆன்மிக செம்மலும் அவர்தான்.

தன்னுடைய கொள்கை, “ஜாதி சமய பழக்ககை ஒழித்தேன், அருட்பெருஞ்ஜோதியை கண்டேன்” என்பது; ஜாதி வேண்டாம், மதம் வேண்டாம் என்று சொன்னவர்; எந்த ஆசாரமும் வேண்டாம் என்கிறார். எத்தனை ஆசாரங்கள்? அவர் சொல் கிற ஆசாரத்தை பாருங்கள். அவருக்கு வேண்டி யதெல்லாம் அன்பு, அன்புக்கு அடிப்படை எது? தமைய; தமையக்கு தடை என்று எதை சொல்கிறார்? ஆசாரங்களை சொல்கிறார் “ஜாதி ஆசாரம், குலா சாரம், ஆசிரம ஆசாரம், லோகாசாரம், தேசாசா ரம், கிரியாசாரம், சமையாசாரம், மதாசாரம், மரபு ஆசாரம், சாதனா சாரம், அந்த சாரம், சாஸ்திரா சாரம் முதலிய ஆசாரங்கள்; ஆதலால் மேற்கு ரித்த ஆசாரங்கள் ஒழிந்து சுத்த சன்மார்க்க சத்ய குளை ஆசிரமத்தை வணங்கி பொதுநோக்கம் வந்தால் ஒழிய தயவு விருத்தி ஆகாது. தயவு விருத்தி ஆகாவிட்டால் அன்பும், கருணையும் கிடைக்காது. அன்பும், கருணையும் இல்லாவிட் டால் நீ இறைவனை அடைய முடியாது” என்று சொல்கிறார் வள்ளலார். நாம் தவறு செய்தால் என்றால் அதனை தவறு என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அது பெரியாரிடம் இருந்தது. பெரிய மெரிய தலைவர்களிடம் எல்லாம் இருந்தது. இந்து பௌதகம் யேசுகிறும் மதவாதிகள் மட்டும்தான் எதையும் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். புதிது புதி தாக விளக்கம் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார் கள். இத்தனை நாட்களாக ஏன் சைவத்தை தூக்கி பிடித்தார்கள் என்று கேட்டபோது வள்ளலார் சொன் னார், “அவ்வளவு மிகுந்த அமுத்தம் எனக்கு அப்போது இருந்தது என்றால், அப்போது எனக்கு அவ்வளவு ‘சொற்ப அறிவு’ தான் இருந்தது என்று!.

நான் ஏன் சைவ மதத்தில் இருந்தேன் என் றால், நான் ஏன் சிவனைத் தூக்கி பிடித்தேன். நான் ஏன் விபூதி அணிந்து கொண்டேன் என் றால், ஏன் மெய் கண்ட நெய்வத்தின் சிந்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பசி, புதி, பாசமெல்லாம் ஏன் ஒரு காலத்தில் நம்பிப் பேசி? என்ன காரணம் என்றால், அப்போது இருந்த அறிவு, ‘சொற்ப அறிவு’ என்று வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொள்கி றார். அப்போது மனிதன் என்பவன் மாறுதலுக்கு உட்பட்டவன். அந்த மாறுதலை ஒப்புக் கொண்டு ஒரு பெரிய பொருளுக்கு வள்ளலார் வருகிறார். பரம்பொருள் என்றால் ஜோதி வடிவில் இருக்கிறது என்று கருதினார். அவர் ஒரு இலக்கியவாதி என் பதை தன் எழுத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார் “மனு நீதி கண்ட முறை” என்ற நூலில் மனுநீதி சோழனின் தேர் காலில் இட்டுக் கொன்றப்பட்ட பசுவிற்காக அவன் சேசுவது மாதிரி அவர் எழுதிய மனுநீதி கண்ட முறை என்ற அந்த உரையில் என்ன சொல்கிறார் என்றால்,

“தானம் கொடுப்போரை தடுத்து நின்றோனோ தர்மம் பாராது தண்டம் செப்தேனோ களவு செப்தவருக்கு உளவு சொன்னோனோ கோள் சொல்லி குடும்பம் கலைத்தேனோ”

என்று அன்றைக்கு அறமென கருதப்பட்டு வையெல்லாம் பட்டியலிட்டு சொல்லிக் கொண்டே போகிறார். இதை சொல்லிக் கொண்டே போகும் போது, வள்ளலார் இடத்தில் இருக்கும் இந்த தமி ழும், இலக்கியமும் வெளியே வந்து விழுகிறது. அப்போது அவர் சைவ சமயத்தில் இருந்தார். இப் படிவெல்லாம் யேசிய, எழுதிய ஒருவர்தான் பிறகு அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு சமூகத்தில் பொருளியலில் இப்படிப்பட்ட மாற்றங்களை செய்து இருக்கிறார் என்றால், இன்றைக்கு 2௦௦ வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. அவருடைய பணியில் அன்றைக்கு இருந்த ஆட்சியாளரை கண்டித்தார். வறுமையை போக்க வேண்டும் என்று விரும்பி னார். அறியாமையை போக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். அறியாமையையும், வறுமையை யும் இங்கு நிலைப்படுத்திய விசைகள் இரண்டே இரண்டு. ஒன்று ஜாதி, மற்றொன்று மத ஆசாரங் கள். அதை முற்றிலுமாக ஒழிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். தனக்கென்று ஒரு தனி வழி என்றார். அந்த தனி வழிக்கு ஒரு நிறுவனத்தை கட்டமைத்தார். அந்த தனி வழிக்கு ஒரு சபையை உண்டாக்கினார். அந்த சபைக்கு ஒரு கொடிவை கொண்டு வந்தார், தன்னுடைய நெறிக் கு ஆட்களை சேர்த்து ஒரு சங்கமாக மாற்றினார். கல்வி யறிவுமறுக்கப்பட்டதை அவர் உணர்ந்து அதை வருக்குமான கல்வி பரப்பலை முன்னெடுத்தார்.

இப்போது நான் என்ன கேட்கிறேன், இவ்ற் றையெல்லாம் ஏற்கனவே செய்தவர் பெரியார். இந்த உலகம் மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்பியவர் மார்க்ஸ். இந்த சமூக அமைப்பு மாற வேண்டும் என்று விரும்பி பவத் தத்திற்கு போனவர் அம்பேத்கர். இன்னும் ஒரு படி மேலே சொன்னால், அம்பேத்கர் ஆன்மிகத் தேட லுக்காக எல்ல மதத்திற்கு உள்ளும் சென்று ஆய்வு செய்தார்.

எம்.சி.சாக்கா சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் மன்றியை மேம்பட்டுத் துறை அமைச்சர். ஒரு இஸ்லாமியர். அவர் ஜின்னாவின் நண்பர். தனது நண்பரிடம் சென்று கேட்கிறார், “பாகிஸ்தானை பிரிக்க வேண்டாம், உனக்கும் எனக்கும் தேச பக்தி இருக்கிறது. நாம் இங்கேயு இருக்கலாம்” என்கிறார். அதற்கு ஜின்னா “இல்லை சாக்கா, நீ என்னோடு வந்துவிடு. நாமெல்லாம் முஸ்லிம். இந்த இந்து மதவாதிகளை நம்பி, காந்தியின் ராம ராஜஜியத்தை ஏற்க முடியாது” என்று அவர் அழைக்கிறார். அவரிடம் கேட்டபோது, அவரு டைய ‘ரோசம் இன் டிசம்பர்’ (Roses in December)

என்ற புத்தகத்தில் எழுதினார்; இஸ்லாத்தில் இணைய கள ஆய்வுகளை கருத்தாய்வுகளை மேற்கொண்டவர் அம்பேத்கர் என்று. ஜநா சபை சென்று காஷ்மீர் எங்கனோடு தான் இருக்க வேண்டும் என்று இந்திய அரசின் சார்பில் பேசி விட்டு வெற்றி பெற்று வந்தவர் எம். சி. சாக்கா. அப்போது இந்தியாவோடு காஷ்மீர் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பிய எம்.சி.சாக்க இஸ் லாத்திற்கு வருகிறீர்களா என்று எம்.சி.சாக்க அவர் பவத்தத்தை தழுவினார். அதற்கு ஒரே கார ணம் பெரியார் விரும்பிய வருண ஒழிப்பும், மார்க்ஸ் விரும்பிய வார்க்க ஒழிப்பும் கூடிய ஆன் மிகம் புத்தரிடத்தில் இருந்ததாக அவர் கண்டறிந்தார்.

புத்தரை சுவீகரித் இந்துமதம்!

எனவே, இருக்கிற அமைப்பு போதாது இருந் தாலும், ஜாதியாக இருந்தாலும் அது மாற்றப்பட அல்லது அழிக்கப்பட வேண்டும் என்று அம்பேத் கர் விரும்பினார். மாற்றாக புத்தரிடம் சென்றார். புத்தரைமயம் சேர்த்து சுவீகரித்து கொண்டது இந்து மதம். பெரியார் எல்லாவற்றையும் உடைக்கிறேன் என்றார். ஆனால் அவரால் உடைக்கப்பட்ட வெற்றிடத்தில் ஒரு மாற்றம் கொண்டுவர அவர் வந்து ஒழுக்கத்தை மட்டுமே முன் வைத்தார். கம்யூனிசம் இந்த உலகத்தை மாற்றுவோம் என்று சொன்னது. அந்த மாற்றம் நிலைக்க வில்லை. அப்படியானால் கம்யூனிசம் நிலை யான வெற்றி பெற முடியாத சூழ்நிலையில் இன் றைக்கு இருக்கிறது. மார்க்சியம் நல்ல தத்துவம். ஆனால் அதற்கு கோர்ப்பசேவ் என்ற தவறான தலைவன் வந்ததால் ரஷ்யாவில் தோற்றுப்போய் விட்டது. பிடல் காஸ்டோரோ என்ற ஒரு நல்ல தலை வன் இருந்த காரணத்தினால் அந்த நாட்டில் இன் னும் அதே தத்துவம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்போது இப்படிப்பட்ட தத்துவங்களுக்கெல்லாம் குறையாது இருக்கிறது, அல்லது நிலைமை முடி யாது என்ற பூரணக்மய் வருகிறபோது நான் எப்படி பார்க்கிறேன் என்றால், பெரியார் இந்த மண்ணில் ஏற்படுத்திய புரட்சி தொடர வேண்டும். ஆனால் எல்லாவற்றையும் ஒழித்துவிட்டு அந்த இடத்தில் எதை வைப்பது என்று இன்னொரு மதத்தை அல் லது நெறியை அவர் சொல்லவில்லை. கம்யூனி சம் இந்த மண்ணில் மாற்றம் வேண்டும். வார்க் கம் ஒழிய வேண்டும் என்று விரும்பியது. அவர்களும் ஆன்மிக தேடலுக்கு மாற்று சொல்ல வில்லை. பவத்தத்திற்கு சென்றார் அம்பேத்கர். பவத்தத்தையும் சேர்த்து தனதாக்கி கொண்டு சிதைத்தது இந்து மதம்.

எனவே கருப்பு, சிவப்பு, நீலம் எல்லாம் வெவ் வேறு வழிகளை கையாண்டு சமத்துவத்தை நிறுவ வேண்டும். அறியாமையை, வறுமையை போக்க வேண்டும் என்று விரும்பின. ஆனால் எல்லா இடத்திலும் ஏதோ ஒரு புரணத்துவம் இல் லாத போதாதோ இருக்கிறதோ என்று எண்ண இடமிருக்கிறது; அப்படி எண்ணுவதில் உண்மை இருக்குமானால், அந்த போதாமை நீக்கப்பட ஒரு வழி இருக்கிறது; அது வள்ளலாரின் சமரச சுத்த சன்மார்க்க நெறியாக இருக்கலாமா அந்த நெறியை நாம் இப்போது இந்த உணர்வோடு முன் எடுக்க வேண்டுமா என்கின்ற விவாதத்தை இந்த அரங்கம் மூலமாக இடது சாரி சிந்தனையாளர்களுக்கு நான் முன்வைக்ககிறேன். நீலமும், சிவப்பும், கருப்பும், வள்ளலாரின் வெள் ளையோடு இணைந்தால் இந்திய அரசியல் தமிழ் முக அரசியல் ஏற்றம் பெறும் என்று நான் நம்புகி றேன். ஏனென்றால் காவியை விரட்ட வேண்டும்த் என்று கருப்பு வந்தது. காவியை விரட்ட வேண் டும் என்று நீலம் வந்தது. காவியை சிவப்பு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் சிவப்பும், நீலமும், கருப்பும் விடுதலைக்கான தத்துவமாக தேவைப் படுகிறது. அந்த தேவைகளில் போதாமை ஏதே னும் உள்ளதா என்று திறந்த மனதோடு தேடி னால், வள்ளலாரின் வெண்மையையும் இணைத்தால் முழுமை பெறுமா என்கிற சிந்த னையை நான் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

நேர் எதிர் திசையில் இயங்கும் ஆன்மிகம்!

நாம் ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலை கொண்ட அர சியலில் இருக்கிறோம். ஒரு பேராபத்தில் இருக்கி றோம். ஒரு பெரிய விஷப்பாம்பு எதிரே வருகிறது. அந்தப் பாம்பை அடிப்பதற்கு அம்பேத்கர் தடி இருக் கிறது. பெரியாரின் தடிபும் பயன்படுகிறது. மார்க் னின் தடிபும் இருக்கிறது. ஆனாலும் அந்த பாம்பு வேறு ஒரு இடத்தில் சென்று ஒளிந்து கொண்டிருக் கிறது. ஆன்மிகத்தில் மதத்தின் அந்த பாம்பு ஒளிந்து கொண்டு, மக்களை மயக்குகிற இடமான பாசிச ஆன்மிகம், மக்களை பிளவுபடுத்துகிற ஆன்மிகம், சமத்துவத்தை தடுக்கிற ஆன்மிகம், வெண்களை இழிவுபடுத்துகிற ஆன்மிகம், ஒருவ னின் தற்குறித்தனத்தை, வறுமையை கரிமா வின் பெயரால் நியாயப்படுத்தும் ஆன்மிகம் ஆகி யவற்றில் தன்னை அது ஒளிந்து மறைத்துக் கொள்கிறது. வள்ளலார் முன்செபித்த ஆன்மிகம் இவைகளுக்கு நேர் எதிர் திசையில் இயங்குகின்ற ஆன்மிகம். அங்கே விஷப்பாம்பு குடியேறவோ, ஓடி ஒளியவோ வாய்ப்பில்லை.

எனவே, பாசிச ஆன்மிகத்திற்கும் ஒரு மாறு தல் வேண்டும் என்று கருதினால் - அந்த மாறுதல் மார்க்சோடும், அம்பேத்கரோடும், பெரியாரோடும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமானால் நாம் வள்ளலாரை இந்த தலைவர்களோடு இணைத்து ஒரு புதிய உத்தியை பாசிச எதிர்ப்புக்கு பயன்படுத்த வேண் டும்.

எனவே, 2௦௦ ஆண்டுகளுக்கு பிறகும், பா.ஜ.கவின் பாசிசத்தை வீழ்த்த பெரியாரோடும் மார்க்சோடும், அம்பேத்கரோடும், வள்ளலாரை யும் ஏற்றுக் கொண்டு சமத்துவ சமுதாயத்தை படைக்க உறுதி ஏற்போம்.

இவ்வாறு கழகத் துணைப் பொதுச் செயலா எர் ஆ.ராசா எம்.பி. உரையாற்றினார்.